

Τιμωρίες στα Εργοστάσια

Jonathan Downe: “Όταν ήμουν 7 χρονών πήγαινα να δουλέψω στο εργοστάσιο των κυρίων Marshalls στο Shrewsbury. Αν κάποιο παιδί ήταν νυσταγμένο, ο επιτηρητής την ακουμπούσε στον ώμο και της έλεγε, “Έλα εδώ”. Στην γωνία του δωματίου, βρίσκεται μια σιδερένια δεξαμενή γεμάτη με νερό. Παίρνει το παιδί από τα πόδια και το βουτάει στην δεξαμενή, και τον στέλνει μετά πίσω στη δουλειά.

Robert Blincoe: “Ο σιδεράς είχε το καθήκον να κολλάει σίδερα πάνω από οποιοδήποτε μαθητευόμενο, σε όποιον τον θέσπιζε ο αφέντης. Αυτά τα σίδερα έμοιαζαν πάρα πολύ με τα σίδερα που τοποθετούσαν στους εγκληματίες. Ακόμη και νεαρές γυναίκες, αν αυτοί τις θεωρούσαν ύποπτες για μια ενδεχόμενη διαφυγή τους, τις έβαζαν σίδερα τοποθετημένα στους αστραγάλους τους, και συνδέονται μεταξύ τους με κρίκους που είναι τοποθετημένοι στους γοφούς τους, και αυτός είναι ο τρόπος που τις επιτρέπουν να περπατούν από και προς τον μύλο, να δουλεύουν και να κοιμούνται. “

Samuel Davy: “Τα σίδερα χρησιμοποιούνταν όπως στους εγκληματίες στις φυλακές και σε αυτούς που συχνά ντύνονταν γυναίκες με τους πιο χειρότερους τρόπους, όπως κρατώντας τους γυμνούς, μέσα στο καταχείμωνο, για πολλές μέρες μαζί.”

Edward Baines: “Λέγεται ότι τα παιδιά που εργάζονταν στο εργοστάσιο ήταν συχνά βάνουσα χτυπημένα από τις κλωστικές μηχανές ή από τους επιτηρητές με αποτέλεσμα τα αδύναμα άκρα τους να παραμορφώνονται από συνεχή όρθια στάση και το καμπούριασμα και μεγάλωναν ανάπηροι. Δούλευαν υποχρεωτικά 13,14 ή και 15 ώρες την μέρα. Οπτικές σαν αυτές που επανειλημμένα εμφανίζονται στην εργοστασιακή δουλειά, η οποία πείθει πολλούς να σκεφτούν ότι πρέπει να ήταν αλήθεια. Αλλά αυτή είναι η εξαίρεση όχι ο κανόνας. “